



Zdravé fórum

Občanská platforma pro obnovení normálního života

www.zdraveforum.cz

Děti mají právo na vzdělání bez podmínek

Otevřená výzva zřizovatelům, provozovatelům a vedení škol

(zasláno zřizovatelům mateřských škol a škol, ředitelům, pro informaci rovněž Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR a Ministerstvu zdravotnictví ČR)

Praha dne 6. 4. 2021

Vážení,

obracíme se na Vás jako zástupci jedné z největších a nejvíce podporovaných iniciativ v České republice, která prosazuje návrat k právu a k normálnímu plnohodnotnému životu, s žádostí o spolupráci ve snaze:

- zajistit bezodkladné otevření mateřských škol a škol na všech stupních pro všechny děti, žáky a studenty
- umožnit prezenční výuku všem dětem, žákům a studentům bez jakýchkoliv podmínek
- ochránit práva rodičů, dětí i učitelů vyplývající z právních předpisů (vč. mezinárodních úmluv, jimiž je Česká republika vázána)

Žádáme Vás proto, abyste zajistili, že:

- jakékoliv testování bude ve školkách i školách prováděno zcela dobrovolné
- nošení respirátorů či podobných ochranných prostředků bude ve školkách i školách dobrovolné
- žádnému žákovi nebude upřeno právo na vzdělávání z důvodu, že se nepodrobí testování nebo že nebude mít nasazen ochranný prostředek dýchacích cest
- žádný učitel ani jiný pedagogický pracovník nebude nucen jednat v rozporu se svým svědomím a právními předpisy

Níže si dovoluujeme zaslat Vám právní stanovisko, o které své požadavky opíráme, včetně několika odborných stanovisek, podporujících naše požadavky. V případě Vašeho zájmu o spolupráci při řešení situace nás, prosím, kdykoliv kontaktujte na adrese pravo@zdraveforum.cz.

PRÁVNÍ STANOVISKO

Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) vydalo dokument pro I. fázi otevírání škol (<https://tadeo.uiv.cz/msit/VIT/pe.pdf>). Z textu tohoto dokumentu je více než patrné, že vláda nemá jakýkoliv bližší koncepční plán na otevření škol a návrat dětí k prezenčnímu vzdělávání. Jediným plánem MŠMT tak zůstává pouze povinné pravidelné testování a dále povinná ochrana nosu a úst po celou dobu přítomnosti žáků ve škole (povinnost ochranných prostředků se zřejmě nebude vztahovat na děti v mateřských školách).

Chybí však jakékoliv konkrétnější informace, postupy a zejména metodiky k vlastní realizaci (*blíže viz další text*). Chybí také jakékoli zhodnocení dopadů opatření jak na školy, tak na žáky a rodiče. Vládou rovněž nejsou předkládány žádné relevantní a průkazné studie o efektivnosti a účelnosti zamýšlených opatření nebo o jejich přínosu k zamezení šíření nebo nebezpečí vzniku epidemie.

Z předmětného dokumentu MŠMT a z dalších veřejně dostupných informací tak jednoznačně vyplývá, že vláda podmiňuje účast dětí na prezenční výuce pravidelným a opakovaným podstupováním testů na přítomnost viru SARS-CoV-2 v těle prostřednictvím antigenních testů, a dále permanentním nošením ochrany nosu a úst. **Toto podmínění práva dětí na prezenční formu vzdělávání se přitom neopírá o žádné vědecké či jinak legitimní odůvodnění.**

Vláda České republiky svým shora uvedeným postupem:

1. Naprosto bezprecedentně zasahuje do ústavně zaručeného práva na vzdělání zakotveného zejména v:
 - i. **Listině základních práv a svobod (dále jen „LZPS“)**, konkrétně v jejím **článku 33**, odst. (1): *„Každý má právo na vzdělání. Školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon. (2) Občané mají právo na bezplatné vzdělání v základních a středních školách, podle schopností občana a možností společnosti též na vysokých školách.“* Z obsahu textu ústavně zaručeného práva na vzdělání tak jednoznačně vyplývá, že výkon tohoto práva nelze nijak omezit či podmínit, neboť to text Listiny neumožňuje, tedy nelze jej podmiňovat ani podstupováním testů či nošením ochrany úst a nosu, s tím, že tento imperativ vlády je tak imperativem zcela protiústavním.
 - ii. **Úmluvě o právech dítěte** (ve sbírce listin jako sdělení č. 104/1991 Sb.), dle které **prvoční odpovědnost za výchovu a vývoj dítěte**, a tedy i za jeho vzdělání, **mají rodiče** (nebo v odpovídajících případech zákonní zástupci), přičemž základním smyslem jejich péče musí přitom být zájem dítěte. Dále dle Úmluvy státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo každého dítěte na životní úroveň nezbytnou pro jeho tělesný, duševní, duchovní, mravní a sociální rozvoj. Z Úmluvy o právech dítěte pak dále vyplývá, že **Úmluvou zaručené právo na vzdělání nelze ničím podmiňovat.**

Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, se **zavazují respektovat a zabezpečit práva stanovená touto úmluvou každému dítěti nacházejícímu se pod jejich jurisdikcí** bez jakékoli diskriminace podle rasy, barvy pleti, pohlaví, jazyka, náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národnostního, etnického nebo sociálního původu, majetku, tělesné nebo duševní nezpůsobilosti, rodu a jiného postavení dítěte nebo jeho rodičů nebo zákonných zástupců (čl. 2).

Zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnymi orgány (čl. 3).

Žádné dítě nesmí být vystaveno **svévolnému** zasahování do svého soukromého života, rodiny, domova nebo korespondence ani nezákonným útokům na svou čest a pověst.

Dítě má právo na zákonnou ochranu proti takovým zásahům nebo útokům (čl. 16).

Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, **uznávají právo dítěte na vzdělání** a s cílem postupného uskutečňování tohoto práva a na základě rovných možností zejména zavádějí pro všechny děti bezplatné a povinné základní vzdělání;

Činí všechna opatření nezbytná k tomu, aby kázeň ve škole byla zajišťována způsobem **slučitelným s lidskou důstojností dítěte a v souladu s touto úmluvou.** (čl. 28)

- iii. **Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod:** Konkrétně v článku 2 přílohy 1: **Nikomusmí být odepřeno právo na vzdělání.** Při výkonu jakýchkoli funkcí v oblasti výchovy a výuky, které stát vykonává, bude **respektovat právo rodičů zajišťovat tuto výchovu a vzdělání ve shodě s jejich vlastním náboženským a filozofickým přesvědčením.**
- iv. **Listině základních práv Evropské unie,** konkrétně v článku 14: **Každý má právo na vzdělání** a přístup k odbornému a dalšímu vzdělávání. Toto právo zahrnuje **možnost bezplatné povinné školní docházky.** Svoboda zakládat vzdělávací zařízení při **náležitém respektování demokratických zásad a právo rodičů zajišťovat vzdělání a výchovu svých dětí ve shodě s jejich náboženským, filozofickým a pedagogickým přesvědčením** musí být respektovány v souladu s vnitrostátními zákony, které upravují jejich výkon.
- v. **Úmluvě o lidských právech a biomedicíně,** konkrétně článek 5: Jakýkoli zákrok v oblasti péče o zdraví je možno provést pouze za podmínky, že k němu dotčená osoba poskytla svobodný a informovaný souhlas. Tato osoba musí být **předem řádně informována o účelu a povaze zákroku, jakož i o jeho důsledcích a rizicích.** Dotčená osoba může kdykoli svobodně svůj souhlas odvolat.
- vi. **Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech** zveřejněný ve sbírce zákonů pod č. 120/1976 Sb., konkrétně článek 13: Státy, smluvní strany Paktu, **uznávají právo každého na vzdělání.** Souhlasí, že vzdělání

bude **směřovat k plnému rozvoji** lidské osobnosti a smyslu pro její důstojnost a **posílení úcty k lidským právům a základním svobodám**. Souhlasí, že vzdělání má umožnit všem osobám účinnou účast ve svobodné společnosti, napomáhat k vzájemnému porozumění, snášenlivosti a přátelství mezi všemi národy a všemi rasovými, etnickými a náboženskými skupinami, jakož i k rozvoji činnosti Organizace spojených národů pro zachování míru. Státy, smluvní strany Paktu, uznávají, že se zřetelem na dosažení plného uskutečnění tohoto práva:

- a) základní vzdělání bude povinné a **svobodně přístupné pro všechny**;
- b) středoškolské vzdělání ve svých různých formách, zahrnujíc v to technické a odborné středoškolské vzdělání, bude všeobecně umožněno a zpřístupněno pro všechny všemi vhodnými prostředky a zejména postupným zaváděním bezplatného vzdělání;
- c) vyšší vzdělání bude rovněž zpřístupněno pro všechny, a to podle schopností všemi vhodnými prostředky a zejména postupným zaváděním bezplatného vzdělání;
- d) elementární vzdělání osob, které nezískaly nebo nedokončily základní vzdělání, bude pokud možno povzbuzováno nebo zintenzívněno;
- e) bude na všech stupních aktivně usilováno o rozvoj školského systému, bude zaveden přiměřený systém stipendií a soustavně budou zlepšovány materiální podmínky vyučujících.

Státy, smluvní strany Paktu, se zavazují respektovat svobodu rodičů, případně poručníků, zvolit pro jejich děti jiné školy než ty, které byly zřízeny veřejnými orgány, které odpovídají takové minimální úrovni vzdělání, jaká je stanovena nebo schválena státem, a zajišťovat náboženskou a morální výchovu jejich dětí ve shodě s jejich vlastním přesvědčením. **Žádná z částí tohoto článku nemá být vykládána jako vměšování do svobody jednotlivců** a organizací zřizovat a řídit výchovné instituce, vždy však za podmínek zachování zásad stanovených v odst. 1 tohoto článku a požadavků, že vzdělání poskytované v takových institucích má odpovídat minimální úrovni stanovené státem.

Z výše uvedených skutečností je tudíž zcela patrné, že výkon práva na vzdělání nelze nijak podmiňovat, s tím, že v souvislosti s výskytem viru SARS-CoV-2, je **právo dítěte na vzdělání** právem vyšší právní síly než právo na ochranu veřejného zdraví, které dokonce nemá místo ani v seznamu práv uvedených v Listině základních práva a svobod. Listina základních práva a svobod totiž obsahuje právo na ochranu zdraví, **tedy na ochranu zdraví jednotlivce**, neboť celá podstata Listiny základních práva a svobod je postavená na právech jednotlivců, nikoli společnosti (nelze jistě upřít propojenost těchto institutů, v případě nejasnosti je však vždy nezbytné přiklonit se k ochraně práva jednotlivce v souladu se zásadou in dubio pro libertate).

Z hlediska testu proporcionality dle čl. 4 odst. 4 Listiny nelze pro krátkodobý zájem na ochraně veřejného zdraví proti virovému onemocnění COVID-19, ohrožujícímu navíc pouze omezenou skupinu osob, omezovat tato trvalá základní práva (s důsledky na celý život), neboť kvalita budoucích společenských vztahů v našem státě spočívá právě na kvalitě výchovy a vývoje našich dětí, a primárně tak na jejich vzdělání.

Ústavou zaručené právo na vzdělání je Listinou zaručeným právem každého a školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon, který v tomto případě představuje školský zákon. Jiným způsobem než zákonem (tzn. novelou školského zákona) tak nelze povinnou školní docházku a způsob jejího výkonu omezit nebo podmínit, tedy nelze ji omezit ani podmínit jakýmkoli mimořádným opatřením vydaným Ministerstvem zdravotnictví (dále též jen „MZdr“) na základě zákona o ochraně veřejného zdraví. Dle ust. § 69 odst. 1 b) zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví, *mimořádnými opatřeními při epidemii nebo nebezpečí jejího vzniku jsou (mimo jiné) uzavření zdravotnických zařízení jednodenní nebo lůžkové péče, zařízení sociálních služeb, škol, školských zařízení.* Nikoli tedy omezení **podmínek, za nichž se vzdělávání a výchova uskutečňuje.**

Podrobnosti k výkonu práv a povinností dětí, žáků, studentů a jejich zákonných zástupců ve škole nebo školském zařízení a podrobnosti o pravidlech vzájemných vztahů se zaměstnanci ve škole nebo školském zařízení upravuje ředitel školy ve školním řádu a ředitel školského zařízení ve vnitřním řádu (dále oboje již jen jako „**školní řád**“). Ve školním řádu jsou dále upraveny podmínky zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví dětí, žáků nebo studentů a jejich ochrany před sociálně patologickými jevy a před projevy diskriminace, nepřátelství nebo násilí; a podmínky zacházení s majetkem školy nebo školského zařízení ze strany dětí, žáků a studentů.

Veškeré podrobnosti o provádění testů a nošení roušek by tak musel stanovit ředitel školy ve **školním řádu** (ust. § 30 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „**školský zákon**“), **který však musí být zcela v souladu s ústavním pořádkem a se školským zákonem, a nesmí tak stanovovat povinnosti nad rámec školského zákona,** tedy **nemůže** ani nijak **podmiňovat** ústavně zaručené právo na vzdělání a povinnost plnění povinné školní docházky.

2. Vláda svým postupem dále porušuje ustanovení vyplývající ze zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „**školský zákon**“), a to konkrétně
 - i. § 2 odst. 2, podle kterého mezi obecné cíle vzdělávání patří zejména pochopení a uplatňování zásad demokracie a právního státu, základních lidských práv a svobod spolu s odpovědností a smyslem pro sociální soudržnost;
 - (2) Obecnými cíli vzdělávání jsou zejména
 - a) **rozvoj osobnosti člověka, který bude vybaven poznávacími a sociálními způsobilostmi, mravními a duchovními hodnotami pro osobní a občanský život, výkon povolání nebo pracovní činnosti, získávání informací a učení se v průběhu celého života,**
 - b) **získání všeobecného vzdělání nebo všeobecného a odborného vzdělání,**
 - c) **pochopení a uplatňování zásad demokracie a právního státu, základních lidských práv a svobod spolu s odpovědností a smyslem pro sociální soudržnost,**

- d) pochopení a uplatňování principu rovnosti žen a mužů ve společnosti,
- e) utváření vědomí národní a státní příslušnosti a respektu k etnické, národnostní, kulturní, jazykové a náboženské identitě každého,
- f) poznání světových a evropských kulturních hodnot a tradic, pochopení a osvojení zásad a pravidel vycházejících z evropské integrace jako základu pro soužití v národním a mezinárodním měřítku,

g) získání a uplatňování znalostí o životním prostředí a jeho ochraně vycházející ze zásad trvale udržitelného rozvoje a o bezpečnosti a ochraně zdraví;

- ii. ustanovení § 21 odst. 1 a) dle kterého žáci a studenti mají **právo na vzdělávání a školské služby podle tohoto zákona;**
- iii. ustanovení § 22 odst. 1 písm. a), dle kterého **žáci a studenti jsou povinni řádně docházet do školy nebo školského zařízení a řádně se vzdělávat;**
- iv. ustanovení § 22 odst. 3 písm. a) dle kterého zákonní zástupci dětí a nezletilých žáků jsou povinni zajistit, aby **dítě a žák docházel řádně do školy nebo školského zařízení;**
- v. Dle ustanovení § 22a písm. b) mají pedagogičtí pracovníci právo, **aby nebylo do jejich přímé pedagogické činnosti zasahováno v rozporu s právními předpisy;**
- vi. Dle ustanovení § 22b je pedagogický pracovník povinen
 - a) **vykonávat pedagogickou činnost v souladu se zásadami a cíli vzdělávání,**
 - b) **chránit a respektovat práva dítěte, žáka nebo studenta,**
 - c) **chránit bezpečí a zdraví dítěte, žáka a studenta** a předcházet všem formám rizikového chování ve školách a školských zařízeních,
 - d) svým přístupem k výchově a vzdělávání **vytvářet pozitivní a bezpečné klima** ve školním prostředí a podporovat jeho rozvoj,
 - e) **zachovávat mlčenlivost a chránit před zneužitím osobní údaje, informace o zdravotním stavu dětí, žáků a studentů** a výsledky poradenské pomoci školského poradenského zařízení a školního poradenského pracoviště, s nimiž přišel do styku,
 - f) poskytovat dítěti, žáku, studentovi nebo zákonnému zástupci nezletilého dítěte nebo žáka informace spojené s výchovou a vzděláváním;
- vii. Dle ustanovení § 29 odst. 1 Školy a školská zařízení jsou při vzdělávání a s ním přímo souvisejících činnostech a při poskytování školských služeb povinny přihlížet k základním fyziologickým potřebám dětí, žáků a studentů a **vytvářet podmínky pro jejich zdravý vývoj a pro předcházení vzniku sociálně patologických jevů;**
- viii. Ustanovení § 36 stanovuje **povinnou školní docházku.**

- ix. Ust. § 182a bod 3: Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že zanedbává péči o povinnou školní docházku žáka nebo o povinné předškolní vzdělávání dítěte. Za tento přestupek lze uložit pokutu až do 5 000 Kč;
- x. Ust. § 184a odst. 1: Pokud z důvodu krizového opatření vyhlášeného podle krizového zákona nebo z důvodu nařízení mimořádného opatření podle zvláštního zákona, anebo z důvodu nařízení karantény podle zákona o ochraně veřejného zdraví není možná osobní přítomnost většiny žáků nebo studentů z nejméně jedné třídy, studijní skupiny, oddělení nebo kursu ve škole nebo **většiny** dětí, pro které je předškolní vzdělávání povinné, z mateřské školy nebo z odloučeného pracoviště nebo z nejméně jedné třídy, ve které se vzdělávají pouze tyto děti, poskytuje škola dotčeným dětem, žákům nebo studentům vzdělávání distančním způsobem.

Pravidelné testování (podobně jako u zaměstnavatelů, resp. zaměstnanců) bude navíc s největší pravděpodobností nařízeno mimořádným opatřením vydaným Ministerstvem zdravotnictví České republiky na základě zákona o ochraně veřejného zdraví, s tím, že navíc platí, že takové mimořádné opatření je opatřením obecné povahy, tedy aktem nižší právní síly než zákon, natož pak, samozřejmě, ústavní zákon. Předmětným mimořádným opatřením nařízené pravidelné testování pak dále nemůže být podmínkou pro dosažení přístupu ke vzdělání, neboť by se v takovém případě jednalo o **diskriminaci dětí ze zdravotního hlediska**, a potažmo tak o zásah do podstaty ústavně zaručeného práva na vzdělání. A pedagog, který by jako vstupenku do školy vyžadoval provedení pravidelného testu dítětem, by se dopustil **porušení svých povinností pedagogického pracovníka specifikovaných v § 22b školského zákona**.

Z výše uvedených skutečností tudíž jednoznačně vyplývá, že výkon ústavně zaručeného práva na vzdělání nemůže být podmíněn podstupováním pravidelného testování dítěte, a to jednoduše z toho důvodu, že **není možné výkon ústavně zaručeného práva na vzdělání podmínit** požadavky na prokazování zdravotní způsobilosti dítěte účastnit se základního vzdělání v tom smyslu, že zjevně zdravé dítě (tj. u kterého nejsou přítomny evidentní známky nemoci jako je kašel, rýma, teplota, bolesti) musí prokazovat, že je zdravé, nebo lépe řečeno, že má negativní test. PCR test přitom nevypovídá nic o tom, zda je člověk skutečně nemocen nebo infekční, je schopen pouze prokázat, zda se v těle nahází část virové RNA. Antigenní testy nejsou vhodné k testování zdravých lidí (resp. bez příznaků). Děti přicházející do školy budou nepochybně zcela zdravé, neboť v dnešní době si rodiče nedovolí poslat do školy dítě, byť s jakkoliv mírnými příznaky respiračního onemocnění.

Podmínění znovuotevření škol zavedením plošného testování žáků je krom své zjevné protiústavnosti navíc také zcela nesmyslné. Pro takový krok totiž **neexistuje žádný vědecký (odborný) argument**. Neustálé pořizování testů přitom vyvolává obrovské náklady na straně České republiky a naopak obohacuje třetí osoby (výrobce, distributory a další osoby) zapojené do dodávek antigenních testů i testů rt-PCR.

3. Vláda svým postupem dále porušuje příslušná ustanovení zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (dále jen „**zákon o zdravotních službách**“), kdy jeví snahu suplovat poskytovatele zdravotních služeb jednotlivými učiteli, kteří však poskytovateli zdravotních služeb nejsou a nemohou být, a tedy nemohou ani vykonávat jakýkoli zdravotní úkon včetně testování.
- i. Podle ust. §2 odst. 1 se **poskytovatelem zdravotních služeb** rozumí fyzická nebo právnická osoba, která **má** oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona. Podle ust. § 2 odst. 2 písm. a) se zdravotními službami rozumí **poskytování zdravotní péče** podle tohoto zákona zdravotnickými pracovníky, a dále činnosti vykonávané jinými odbornými pracovníky, jsou-li tyto činnosti vykonávány v přímé souvislosti s poskytováním zdravotní péče. Podle ust. § 2 odst. 4 písm. a) bod 1. se zdravotní péčí rozumí soubor činností a opatření prováděných u fyzických osob za účelem předcházení, odhalení a odstranění nemoci, vady nebo zdravotního stavu (dále jen "nemoc");
 - ii. Podle ust. § 2 odst. 4 se zdravotní péčí se rozumí
 - a) soubor činností a opatření prováděných u fyzických osob za účelem
 1. **předcházení, odhalení a odstranění nemoci**, vady nebo zdravotního stavu (dále jen "nemoc"),
 2. udržení, obnovení nebo zlepšení zdravotního a funkčního stavu,
 3. udržení a prodloužení života a zmírnění utrpení,
 4. pomoci při reprodukci a porodu,
 5. posuzování zdravotního stavu,
 - b) **preventivní, diagnostické**, léčebné, léčebně rehabilitační, ošetrovatelské nebo jiné zdravotní výkony prováděné zdravotnickými pracovníky (dále jen "zdravotní výkon") za účelem podle písmene a),
 - c) odborné lékařské vyšetření podle zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek 53)
 - iii. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. a) představují druhy zdravotní péče podle účelu jejího poskytnutí **preventivní péče, jejímž účelem je včasné vyhledávání faktorů, které jsou v příčinné souvislosti se vznikem nemoci** nebo zhoršením zdravotního stavu, a provádění opatření směřujících k odstraňování nebo minimalizaci vlivu těchto faktorů a předcházení jejich vzniku;
 - iv. Podle ust. § 11 odst. 1 **poskytovatel může poskytovat pouze zdravotní služby uvedené v oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Podle ust. § 11 odst. 2 bez získání oprávnění k poskytování zdravotních služeb je možné**
 - a) poskytovat odbornou první pomoc,
 - b) poskytovat zdravotní služby v zařízeních sociálních služeb podle zákona o

sociálních službách,

c) zajistit převoz osoby, jejíž zdravotní stav to vyžaduje, ze zahraničí do České republiky nebo z České republiky do zahraničí osobou oprávněnou k této činnosti podle právních předpisů jiného státu, z jehož území nebo na jehož území se převoz uskutečňuje a jde-li o činnost na území České republiky dočasnou,

d) poskytovat zdravotní služby podle § 20.

- v. Podle ust. § 11 odst. 3 lze zdravotní služby **poskytovat pouze prostřednictvím osob způsobilých k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb**. Podle ust. § 11 odst. 5 zdravotní služby mohou být poskytovány **pouze ve zdravotnických zařízeních v místech uvedených v oprávnění k poskytování zdravotních služeb**; Podle ust. § 11 odst. 6 zdravotnické zařízení **musí být pro poskytování zdravotních služeb technicky a věcně vybaveno**.
- vi. Podle ust. § 16 odst. 3 právnické osobě se **udělí oprávnění k poskytování zdravotních služeb na její písemnou žádost**, jestliže statutární orgán právnické osoby nebo jeho členové nebo vedoucí organizační složky státu nebo organizační složky územního samosprávného celku, bude-li poskytování zdravotních služeb zajišťováno touto organizační složkou, jsou bezúhonní a ustanovila odborného zástupce, který splňuje podmínky v § 14 odst. 1 až 3.
- vii. Podle ust. § 28 odst. 1 **zdravotní služby lze pacientovi poskytnout pouze s jeho svobodným a informovaným souhlasem**, nestanoví-li tento zákon jinak. Podle ust. § 28 odst. 2 **pacient má právo na poskytování zdravotních služeb na náležitě odborné úrovni**.
- viii. Podle ust. § 34 odst. 1 souhlas s poskytnutím zdravotních služeb (dále jen "souhlas") se pokládá za
- a) svobodný, je-li dán **bez jakéhokoliv nátlaku**,
- b) informovaný, je-li pacientovi před vyslovením souhlasu podána informace podle § 31; souhlas se pokládá za informovaný také v případě, že se pacient podle § 32 odst. 1 podání informace vzdal.
- Předmětný nátlak zde spočívá právě v tom, že po roce, kdy děti nemohly do školy a jak děti, tak rodiče jsou vyčerpaní a frustrovaní, tak je zneužíváno tohoto jejich stavu a jako podmínka pro vstup do školy je vyžadováno testování.*
- ix. Podle ust. § 35 odst. 1 při poskytování zdravotních služeb **nezletilému pacientovi je třeba zjistit jeho názor na poskytnutí zamýšlených zdravotních služeb, jestliže je to přiměřené rozumové a volní vyspělosti jeho věku**. Tento názor **musí být zohledněn** jako faktor, jehož závažnost narůstá úměrně s věkem a stupněm rozumové a volní vyspělosti nezletilého pacienta. Pro vyslovení souhlasu s poskytnutím zdravotních služeb nezletilému pacientovi se použijí

právní předpisy upravující svéprávnost fyzických osob s tím, že nezletilému pacientovi lze zamýšlené zdravotní služby poskytnout na základě jeho souhlasu, jestliže je provedení takového úkonu přiměřené jeho rozumové a volní vyspělosti odpovídající jeho věku. Tím není dotčena možnost poskytování zdravotních služeb bez souhlasu.

*Rodič ani děti **nemají dostatek informací**, na základě kterých by se mohli **kvalifikovaně rozhodnout**, zda s provedením úkonu vyslovit souhlas. Chybí informace o tom, jaké je přesné složení testovacích tyčinek konkrétního výrobce, jaké je zdravotní riziko, lze vyloučit alergické reakce, lze vyloučit komplikace způsobené opakovaným drážděním sliznic apod.*

- x. Podle ust. § 38 odst. 3 lze pacientovi **bez jeho souhlasu** poskytnout pouze neodkladnou péči, a to v případě a) kdy zdravotní stav **neumožňuje pacientovi tento souhlas vyslovit**; tím není dotčeno dříve vyslovené přání podle § 36, nebo za b) léčby vážné duševní poruchy, pokud by v důsledku jejího neléčení došlo se vši pravděpodobností k vážnému poškození zdraví pacienta;
- xi. Podle ust. § 38 odst. 7 platí, že bez souhlasu lze poskytnout též jiné zdravotní služby, stanoví-li tak zákon o ochraně veřejného zdraví, a záchytnou službu. Je otázkou, zda je vůbec možné podle zbytkového ust. § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví nařídit plošné testování (povinnost podrobit se laboratornímu vyšetření). Domníváme se, že nikoli. Zákon o ochraně veřejného zdraví stanoví přesný postup pro nařízení laboratorního vyšetření jako jednoho z protiepidemických opatření (podrobněji níže). Zákonodárce nepočítal s tím, že by ministerstvo zdravotnictví mělo mít pravomoc nařídit testování na určitou chorobu plošně, a to dokonce jako podmínku pro přístup k základnímu vzdělání. Aplikace předmětného ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví (§ 69 odst. 1 písm. i)) je tak zcela zjevně excesivním zásahem do práv člověka – v tomto případě dokonce dítěte. Tuto skutečnost (vč. toho, že zákonodárce si je této věci vědom) nakonec dokládá i fakt, že plošné testování zaměstnanců bylo upraveno zvláštním zákonem (zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů). Pokud by bylo možno nařídit plošné testování již podle zákona o ochraně veřejného zdraví, nebylo by logicky nutno přijímat novou speciální úpravu.
- xii. Podle ust. § 53 **poskytovatel**, nejde-li o poskytování lékařské péče v lékárně, je **povinen vést a uchovávat zdravotnickou dokumentaci** a nakládat s ní podle tohoto zákona a jiných právních předpisů. Zdravotnická dokumentace je souborem informací podle odstavce 2 vztahujících se k pacientovi, o němž je vedena.

Zdravotnická dokumentace podle účelu jejího zaměření obsahuje

- a) **identifikační údaje pacienta**, kterými jsou jméno, popřípadě jména,

příjmení, datum narození, rodné číslo, je-li přiděleno, číslo pojištěnce veřejného zdravotního pojištění, není-li tímto číslem rodné číslo pacienta, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky, jde-li o cizince místo hlášeného pobytu na území České republiky a v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky,

b) **pohlaví pacienta,**

c) **identifikační údaje poskytovatele,** kterými jsou jméno, popřípadě jména, příjmení poskytovatele a adresu místa poskytování zdravotních služeb v případě fyzické osoby, obchodní firmu nebo název poskytovatele, adresu sídla nebo adresu místa podnikání v případě právnické osoby, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, název oddělení nebo obdobné části, je-li zdravotnické zařízení takto členěno,

d) **informace o zdravotním stavu pacienta,** o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb,

e) údaje zjištěné z rodinné, osobní a pracovní anamnézy pacienta, a je-li to důvodné, též údaje ze sociální anamnézy,

f) údaje vztahující se k úmrtí pacienta,

g) další údaje podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů upravujících zdravotní služby nebo poskytování zdravotní péče.

- xiii. Podle ust. § 64 jsou fyzické osoby povinny se podrobit laboratornímu vyšetření, jsou-li nemocné nebo alespoň podezřelé z nákazy. Podle § 2 odst. 7 písm. a) zákona ochraně veřejného zdraví se „**osobou podezřelou z nákazy**“ rozumí **zdravá fyzická osoba, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy. Právě to ale musí stát fyzické osobě prokázat, aby jí mohl nařídit laboratorní vyšetření.** Fyzické osobě může testování na infekční chorobu jako jedno z protiepidemických opatření nařídit hygiena nebo lékař. Podle našeho názoru z § 67, který je nadepsaný „Stanovení druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy“, jasně vyplývá, že jde o individuální rozhodnutí, nikoli o nějaké hromadné nařízení obrovské skupině osob, které nelze logicky všechny podezírat z nákazy v jeden okamžik. Protiepidemická opatření se navíc mají zjevně nařizovat v tzv. ohnisku nákazy. Podle § 65 je ohniskem nákazy místo, ve kterém se šíří nákaza. Jeho součástí je nebo byl zdroj nákazy, fyzické osoby podezřelé z nákazy a složky jejich prostředí. Osobě je třeba prokázat, že se v takovém ohnisku nákazy nacházela, nebo že v inkubační době přišla do styku s infekčním onemocněním. Tuto skutečnost nelze pouze presumovat.

Z této právní úpravy podle našeho názoru vyplývá, že laboratorní vyšetření (test), jakožto značný zásah do osobnostních práv člověka, lze nařídit proti vůli pacienta jen za přesně daných podmínek (jde o osobu podezřelou z nákazy, které je zdůvodněno, proč se za takovou považuje – pohybovala se v ohnisku nákazy anebo byla ve styku s infekčním onemocněním v inkubační době apod.).

Ostatně ze skutečnosti, že zákon o ochraně veřejného zdraví hovoří o „laboratorním vyšetření“ lze dovodit, že nezná žádný „test prováděný laickou osobou“ a že nic takového jako provedení samotestu nemůže být ani fyzické osobě, natož nezletilé, nařízeno, nota bene v rozporu s vůlí jejího zákonného zástupce.

- xiv. Podle ust. § 114 odst. 1 písm. a) se **fyzická osoba dopustí přestupku tím, že a) v rozporu s § 11 odst. 2 poskytuje zdravotní služby bez oprávnění k poskytování zdravotních služeb.** Podle ust. § 114 odst. 2 písm. a) lze tento přestupek uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

Z výše uvedených příslušných ustanovení zákona o zdravotních službách je tak zcela zřejmé, že jakékoli poskytnutí zdravotní služby jiné osobě, než sobě, musí být provedeno k tomu způsobilou osobou, tedy zdravotníkem disponujícím příslušným oprávněním. Provádění testů za účelem diagnostiky je zcela jistě zdravotním úkonem podle § 2 odst. 4. zákona o zdravotních službách. Zákon nevyklučuje, aby si zdravotní péči fyzická osoba poskytovala sama sobě, nebo zákonný zástupce osobám, ke kterým má zákonnou odpovědnost. Není však přípustné, aby zdravotní péči poskytovala třetí osoba bez souhlasu osoby, které má být zdravotní péče poskytnuta a v případě, že tato osoba nemá dostatek volní a rozumové vyspělosti, bez souhlasu jejího zákonného zástupce. Testy tak nemohou být prováděny ani učiteli, ani řediteli či jinými zaměstnanci školy, protože tyto osoby nejsou oprávněny poskytovat zdravotní služby. Vláda se sice snaží tvrdit opak a vytváří teorii, že provádět testování smí každý, kdo si pořídil testovací sadu, nicméně tato teorie je v příkrém rozporu se zákonem o zdravotních službách, přičemž osobám, které provádějí testy bez příslušného oprávnění, hrozí pokuta až do výše 1.000.000,- Kč.

V daném případě tak hypoteticky přichází do úvahy pouze testování dětí formou samotestů. Nicméně v této souvislosti je třeba si uvědomit několik skutečností:

- i) Provádění Ag testů (stejně jako testů rt-PCR) může mít řadu medicínských, etických i právních úskalí (např. stanovení způsobu nakládání s biomateriálem obsahujícím DNA dětí, řádné zabezpečení ochrany osobních údajů dětí, včetně citlivých údajů o jejich zdravotním stavu apod.).
- ii) Bude mnoho dětí, které nebudou schopny si samotest řádně provést, či dětí, jejichž zákonní zástupci nepovolí provedení samotestu bez jejich přítomnosti či provedení samotestu odmítnou, což je zcela v souladu s jejich pravomocí výkonu rodičovské zodpovědnosti a stát není oprávněn do tohoto vztahu dítě –zákonný zástupce jakkoli bezdůvodně zasahovat. Hypotéza ministerstva zdravotnictví, že zákonní zástupci budou moci být přítomni pouze u samotestů prováděných u nižších ročníků, je hypotézou naprosto mylnou, neboť zdravotní péče o svěřenou osobu, tedy v daném případě o jakékoli nezletilé dítě, je plně v odpovědnosti zákonných zástupců.
- iii) Bude stěžejí v možnostech škol, aby dětem vytvořily klidné a nerušené prostředí k absolvování samotestu bez přítomnosti třetích osob, které navíc ani nejsou jakkoli oprávněny znát informace o zdravotním stavu dítěte, nehledě na skutečnost, že

školy navíc nejsou zdravotnickým zařízením, na jejichž půdě by mohl být prováděn jakýkoli zdravotní úkon. Je rovněž nutné přihlédnout k reálnému stavu ve školách, zejména ráno, kdy děti přicházejí. V tomto prostředí tak snad mají být samotesty prováděny? Zcela nesporně nejde o klidné a nestresové prostředí pro provádění samotestu.

- iv)** Vedle toho nebude podle našeho názoru škola nijak schopna zajistit takový způsob testování, který by umožnil chránit citlivé osobní údaje dětí. Jestliže totiž přijdou děti ráno ke škole, následně podstoupí test (i když třeba za plentou) a následně bude některé dítě izolováno a posléze bude donuceno odejít ze školy, bude všem zcela zřejmé, i když neuvidí konkrétní výsledek testu, že dané dítě mělo pozitivní výsledek testování. Tím se mnoho osob dostane k informaci o pozitivitě dítěte. Takovým postupem, kterému ale škola není s to ani při nejlepší vůli zabránit, pokud se bude testovat až ve škole, bude silně stigmatizační a diskriminační vzhledem k až panické náladě, která okolo onemocnění COVID-19 ve společnosti panuje.
- v)** Plán plošného testování Ag testy ve školách, jak jej předvídá vláda České republiky, zcela ignoruje i další zcela zásadní podmínky realizovatelnosti. Jednou z nich je zajištění řádné manipulace s nebezpečným infekčním materiálem, uložení a likvidace infekčního odpadu. Infekční odpad nesmí být s ohledem na existující právní předpisy i obecné požadavky na ochranu zdraví uložen mezi komunální odpad, likvidace musí být zajištěna specializovaným subjektem disponujícím k tomu příslušným oprávněním.
- vi)** Zcela opomíjenou otázkou je pak otázka ochrany osobních údajů a soukromí dětí. Pracovníci školy nejsou oprávněni zjišťovat informace o zdravotním stavu žáků ani jim tyto informace nesmějí být zpřístupněny. Na tyto informace mají právo jen zákonní zástupci žáka a jeho ošetřující lékař, který je vázán mlčenlivostí a nesmí je sdělovat třetím osobám.
- vii)** Neexistují jakékoli jasné a konkrétní manuály či metodické pokyny ani pro školy ani pro pedagogické pracovníky, které by uváděly jasné postupy, jak se vypořádat s výše uvedenými otázkami a dalšími praktickými problémy vznikajícími při realizaci zamýšleného testování. A o tom, jakou by tento proces pro již tak administrativou zahlcené školy představoval další administrativní zátěž, vláda ČR raději mlčí úplně.

Pro správný výsledek každého laboratorního testu je navíc zcela zásadní kvalita odebraného vzorku. Proto ostatně také biologické vzorky odebírají výhradně řádně proškolené kvalifikované osoby se zdravotnickým vzděláním, tedy zdravotníci. Je tak zcela absurdní představa, že samotest provedený laikem (natož pak dítětem) bude mít stejnou kvalitu jako přesným postupem definovaný odběr kvalifikovaným pracovníkem. Doporučený postup odběru biologického materiálu na SARS-CoV-2 je ostatně detailně popsán na stránkách Státního zdravotního ústavu (viz: http://www.szu.cz/uploads/documents/CeM/NRLs/chripka/Doporucene_postupy/Doporuceny_postup_odber_ARI.pdf).

Provedení samotestu tak, aby navíc mělo potřebnou vypovídací hodnotu, rozhodně není tak jednoduché, jak je ze strany vlády ČR a v médiích prezentováno. Jak uvádí samo MŠMT FAQ

k I. fázi návratu do škol: „...Musí tak být jisté, že test bude proveden správně... Je proto nezbytné zajistit, aby průběh testování byl nastaven spolehlivě a poskytoval validní výsledky.“

Nadto bude provádění samotestu pro mnoho dětí stresovou a zátěžovou situací, kdy řeší zejména dva zásadní okruhy otázek:

- a) Budu schopno si samotest technicky provést? Povede se mi to? Nebudou se mi spolužáci smát, že to neumím? A koho mám požádat o pomoc, když se mi to nepovede? Pokud tedy nechceme z dětí udělat neurotiky s věčnými obavami z vlastního selhání, nemůžeme je nutit k provádění samotestů.
- b) Co se stane, když budu náhodou pozitivní? Nebudou si na mě spolužáci ukazovat prstem, nebudou se mi posmívat či dokonce se mě štitit? Kdo všechno se dozví, že jsem pozitivní? Jaký bude mít pozitivní test dopad na moji rodinu?

Obdobně se z pozice své profese vyjadřuje i dětský psycholog Milan Studnička, níže citace:

1. *„Dítěti může být pravidelným testováním vytvářeno kontinuální napětí z celé palety vnitřních otázek: Zvládnu to udělat dobře? Nebudou se mi smát ostatní? Co když budu pozitivní a řada dalších... Jakékoli takto uměle vytvářené napětí a strach vedou ke zhoršení psychického stavu dítěte, přičemž podle WHO je psychický stav nedílnou složkou zdraví. Vláda tak svými opatřeními napřímo sama zhoršuje zdravotní stav dětí a zvyšuje riziko jakéhokoli onemocnění. „*
2. *„V návaznosti na případný pozitivní test jsou navíc děti vystaveny extrémnímu tlaku svého okolí. Mohou být napadány druhými osobně nebo v online prostoru, vylučovány z kolektivu a jinak šikanovány za to, že kvůli nim opět někdo musí do karantény apod. Stav pocitu vyčlenění či odmítnutí skupinou v dětech může vyvolat nebývale vysoký stres vedoucí v krajních situacích až k vážným psychickým onemocněním končícím nejednou i těžkými újmami v následku různých forem sebe-poškození či těžkých depresí. I toto by byl jen logický důsledek naprosto nelegitimních vládních nařízení.“*

Jediným možným kompromisem je tak možnost, aby dítě vstupovalo na půdu školy s potvrzením o bezinfekčnosti vystaveným zákonnými zástupci a v případě, že by vykazovalo příznaky respiračního onemocnění, bylo by zákonným zástupcem řádně omluveno. Tento obecný princip platí ve školách již dlouhá desetiletí a opravdu neexistuje v daném případě jakýkoli racionální důvod ani odborný argument, proč jej měnit.

Navíc provádění pravidelného antigenního testování (nadto způsobem, plánovaným Vládou České republiky), by nemělo a ani nemohlo mít žádný pozitivní dopad na likvidaci epidemie koronaviru SARS-CoV-2 ani na rizika jejího vzniku (dokonce ani na možnost jejího šíření). Antigenní testy jsou totiž pro účely zjištění rizika nákazy koronavirem SARS-CoV-2, příp. rizika existence onemocnění COVID-19, absolutně neprůkazné a neúčinné.

Argumentace k opatřením samotným:

A. Účast na výuce

Středočeský kraj inicioval vznik detailní studie vývoje nákazy SARS-CoV-2 u předškolních a školních dětí. Výsledky svědčí o tom, že uzavření škol má na šíření viru v populaci zanedbatelný vliv. K jejich nakažení nedochází primárně ve školách, ale v domácnosti z kontaktu s dospělými. Školy v žádném případě nelze považovat za „ohniska šíření nákazy“. Z výzkumu vyplývá, že školy jsou pro děti bezpečným prostředím a současná vládní opatření jsou pro žáky spíše rizikem, a to nejen z hlediska šíření viru.

- https://www.kr-stredocesky.cz/web/urad/home/-/blogs/zavreni-skol-sireni-epidemie-nebrani-studie-dosla-k-jasnym-zaverum-;jsessionid=CF8EA2806643A30EF4C31F65E31361E0.liferay_s1?_33_fbclid=IwAR0s9Z1LI7QyPt6_ZODtGTRSt44817CyZmMew85SrfMqJiHPuYyC-ahpHA&_33_redirect=https%3A%2F%2Fwww.kr-stredocesky.cz%2Fweb%2Furad%2Fhome%3Bjsessionid%3D92A8BA08A8A32B55E78152A578CF9AFB.liferay_s1%3Fp_p_id%3D33%26p_p_lifecycle%3D0%26p_p_state%3Dnormal%26p_p_mode%3Dview%26p_p_col_id%3Dcolumn-4%26p_p_col_count%3D1
- https://genespector.com/documents/Vyvoj_epidemie_SARS-CoV-2_u_deti_v_populaci_CR.pdf

Ze závěrů uvedené studie tak jednoznačně vyplývá, že děti nejsou primárním zdrojem nákazy ani ve školách ani v domácnosti. Vzhledem k nízké infektivitě SARS-CoV-2 v dětské populaci by soustavné sledování infekce a následná karanténní opatření limitovala a oddalovala dosažení kolektivní imunity v této populaci. Toto „zplošňování křivky“ je částečně odůvodnitelné v rizikové populaci, kde snižuje zatížení zdravotního systému. V případě dětské populace by však toto „zplošňování“ trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu se všemi negativními dopady na zdraví a výchovu dětí a na fungování jejich rodin.

I z výše uvedené studie tak lze učinit jediný možný závěr, a sice, že neexistuje jakýkoliv důvod testovat děti a tímto testováním navíc podmiňovat dosažení ústavně zaručeného práva na vzdělání.

B. Ochrana nosu a úst

*Z odborného hlediska nelze vyloučit, že použití respirátorů či podobných prostředků povede u dětí ke snížení okysličení v krvi. To by pak mohlo vést ke zpomalení všech metabolických procesů lidského těla; snížení přirozené imunity apod. **Dítě je v procesu růstu a reprodukce buněk a potřebuje pro tyto procesy co nejvíce kyslíku.***

Výdech slin a bakterií, které jsou uchovávány v tkáních a znovu vdechovány bez řádné obnovy vzduchu, **vytváří zvýšenou virovou zátěž a počet bakterií ve vzduchu. Ochranné prostředky, zejména při neodborné manipulaci, kterou lze u dětí předpokládat, zvyšuje riziko infekcí v ústech, krku, hrtanu a plicích.** Vlhkost nahromaděná v tkáních krytu úst vytváří kolonie plísní (např. candida) a různých jiných bakterií, které jsou vdechovány znovu a znovu bez možnosti eliminace volným dýcháním. Tímto způsobem se **rouška či**

respirátor stávají prvkem kontaminace, který porušuje hygienu zdraví tím, že zbavuje dítě nebo kohokoli, kdo jej používá, jeho přirozených respiračních zdrojů imunity.

Zakrytí úst a nosu i z psychického hlediska jedince ovlivňuje, staví ho do situace bezmocnosti. Pro dítě, které není schopno se spontánně vyjádřit, není schopno volně dýchat a není schopno vidět výrazy na tváři svých vrstevníků nebo svého učitele, toto představuje agresi pro jeho psychiku. Vzdělávat dítě ve strachu je vytvářet slabé dospělé, bez šance na uvažování a bez šance uplatnit svou skutečnou vnitřní sílu, aby se ubránilo proti sražení a napadení. Jakékoli potlačování svobody projevu dítěte je zásahem do jeho práv.

Malé množství virů a bakterií, které denně vyměňujeme, když mluvíme s ostatními, nám umožňuje imunizovat se proti milionům virů a bakterií, které existují na naší planetě. Kdybychom to neudělali, všichni bychom žili neustále nemocní. **Prevence této přirozené výměny bakterií uzamčením, izolací a používáním roušek, vytváří křehký a necitlivý imunitní systém**. Proto osoba, která byla izolována od ostatních, bude snazší obětí jakéhokoli zárodku, se kterým přijde do kontaktu.

Člověk (a dítě o to víc) je společenskou bytostí. Proto potřebuje **blízký sociální kontakt, přirozenou výměnu s vrstevníky a rodinou, přirozené základní bezpečí**, které dává dítěti láska a vlídnost, aby se mohlo jednoduše věnovat růstu a dospívání. Dítě rozvíjí své životní zkušenosti v kontaktu s ostatními (vrstevníky, rodinou, sousedy, atd.), v neustálé výměně zkušeností a nových poznatků. Zbavit ho toho všeho zavedením "izolace nebo společenské vzdálenosti" je samo o sobě nemorální a nelidské.

Na možná zdravotní rizika používání chirurgických roušek či respirátorů upozorňuje i odborná studie **Effects of surgical and FFP2/N95 face masks on cardiopulmonary exercise capacity**, z níž vyplývá následující závěr: *„Při použití chirurgických roušek u zdravých osob je snížena ventilace, kardiopulmonální zátěžová kapacita a komfort a při použití respirátorů FFP2/N95 jsou tyto parametry silně zhoršené.“*

Problémům souvisejícím s užíváním ochranných prostředků je věnována i řada dalších odborných studií, jejichž souhrn přikládáme jako přílohu této výzvy.

Lze uzavřít, že vládou i jednotlivými ministerstvy přijímaná excesivní omezující opatření mají **mnohem horší následky, než samotný virus**. Nicméně podmiňováním dosažení ústavně zaručeného práva na vzdělání pravidelnými testy dětí a nošením ochranných prostředků vláda nejen že:

- i) porušuje ústavní pořádek České republiky, mezinárodně závazné Úmluvy a příslušná ustanovení školského zákona;
- ii) aktivně nabádá ředitele, učitele, rodiče i samotné děti k porušování zákona o zdravotních službách tím, že se jim zcela protiprávně snaží vnutit povinnost podstoupit samotestování popř. povinnost suplovat roli zdravotníků;

- iii) navíc naprosto bezprecedentním způsobem zasahuje do osobní integrity dětí a do jejich důstojnosti, neboť z nich dělá prosté objekty své regulace, pouhé bezbranné figurky na šachovnici, aniž by blíže zkoumala, jaké negativní následky tím mohou být dětem způsobeny. Pravidelné testování zdravých jedinců bez příznaků projevů nemoci obecně samo o sobě není jakkoli ospravedlnitelné a odůvodnitelné potřebou ochrany veřejného zdraví, ale je dle našeho názoru naopak v příkrém rozporu se základními občanskými právy a svobodami. A u dětí, které jsou ve vývoji a často ještě ani neumějí správně vyhodnotit dopad jednotlivých opatření na své osoby a na jejich budoucí psychologický vývoj, platí toto tvrzení několikanásobně.

Ze všech shora uvedených skutečností tak prostřednictvím Zdravého fóra žádáme jednotlivé zřizovatele a ředitele škol, aby odmítli realizaci protiústavního a protiprávního testování dětí, aby odmítli protiprávní suplování role zdravotníků a aby plnili svůj základní účel a poslání, tedy vzdělávat a vychovávat děti.

Vzhledem k tomu, že za této situace považujeme za naši povinnost nejen rodiče školních dětí o situaci informovat, ale i poskytnout jim náležitou podporu, vypracovali jsme vzorové podání na ředitele škol, které tvoří přílohu tohoto stanoviska.

Děti, které si současný stav nevybraly, děti, které jsou již rok přehlíženy, kterým bylo vše zakázáno a byla jim sebrána veškerá radost ze života, děti, které navíc v žádném případě nejsou ani okrajově ohroženou skupinou a mají být podrobovány vynucenému testování, jež postrádá jakýkoliv racionální význam a smysl a není ani obhajitelné ochranou ostatních osob, jelikož stávající virus je s to výrazně ohrozit pouze minimální část populace.

Nechť tedy vláda svými opatřeními konečně začne cíleně chránit onu minimální část skutečně ohrožené populace a neřeší vše pouze nesmyslnými a dlouhodobě nefungujícími plošnými zákazy a příkazy, které naprosto neobhajitelným způsobem zasahují do základních lidských práv, svobod a životů drtivé většiny populace, pro kterou navíc není stávající virus nijak nebezpečný.

Mělo by být primární povinností nás všech **postarat se o zdravý vývoj, výchovu a vzdělání našich dětí**, neboť tyto aspekty jsou primárním obsahem **rodičovské zodpovědnosti**. Nelikvidujeme již více budoucnost naší země tím, že naší budoucí generaci odpíráme či podmiňujeme výkon ústavně zaručeného práva na vzdělání, že naší budoucí generaci zakazujeme sportovní, kulturní a jakékoli další společenské vyžití, aniž by tento devastující přístup k dětem byl za dané situace čímkoli obhajitelný. Současnou devastací dětí devastujeme naši budoucnost. A existence státu bez budoucnosti postrádá jakýkoli racionální význam a smysl.

Závěrem si dovoluujeme požádat Vás v případě, že naše názory neshledáte za dostatečný důvod k upuštění od omezování práva na vzdělání našich dětí, příp. budete-li mít za to, že naše argumentace je v některé části chybná, abyste nám sdělili své důvody. Zdravému fóru poskytuje podporu obrovská skupina odborníků ve všech vědních oborech (lékařství, právo, ekonomie, psychologie, sociologie, matematika apod.). A ti jsou připraveni vést konstruktivní diskusi, jejímž výsledkem bude nalezení maximálně spravedlivého demokratického řešení současné krize. Pro tyto účely nás kdykoliv kontaktujte na e-mailové adrese pravo@zdraveforum.cz.

Za Zdravé fórum, z.s.

Tomáš Nielsen, místopředseda

Zpracovali:

Mgr. Lenka Trkalová, advokátka, ev. č. ČAK 12875

Mgr. Vladimír Mrkvička, advokát, ev. č. ČAK 09962

Mgr. Ondřej Svoboda, právník

Mgr. David Zahumenský, advokát, ev. č. ČAK 14661

Mgr. Vendula Zahumenská, Ph.D., právnička

Mgr. Hana Wernerová, advokátka, ev. č. ČAK 13926

JUDr. Petr Vacek, advokát, ev. č. ČAK 04719

Mgr. Kamil Polách, právník

JUDr. Tomáš Nielsen, advokát, ev. č. ČAK 13167

Přílohy:

- 01: Odborné stanovisko MUDr. Hany Zelené, Ph.D.
- 02: Odborné stanovisko Mgr. et Mgr. Milana Studničky
- 03: studie Effects of surgical and FFP2/N95 face masks on cardiopulmonary exercise capacity
- 04: Souhrn odborných studií k problematice používání roušek